

Załącznik nr 5. Standardy ochrony dzieci w SayKids Spółka Akcyjna - wersja skrócona przeznaczona dla dzieci

Skrócona wersja Standardów ochrony dzieci przygotowana została z myślą o Was, czyli najmłodszych Pacjentach. Jej celem jest przybliżenie Wam standardów ochrony dzieci obowiązujących w naszej Placówce, tak abyście czuli się u nas bezpiecznie i komfortowo.

Chcemy, abyście wiedzieli, że jeżeli cokolwiek Was zaniepokoi w zachowaniu naszego personelu, macie prawo to zgłosić, a my jak najszybciej zajmiemy się wyjaśnieniem tej sytuacji. Będziemy traktować Was z szacunkiem, zadbamy o Was i będziemy Was wspierać. Jeżeli czegoś nie będziecie rozumieli, wyjaśnimy i odpowiemy na każde Wasze pytanie. Informujcie nas o swoich potrzebach i obawach. Jeżeli ktoś przekroczy Wasze granice, lub poczujecie się z czymś źle, nie bójcie się o tym mówić.

Osobą odpowiedzialną za przyjmowanie zgłoszeń związanych z naruszeniem standardów ochrony dzieci jest:

Mariusz Wiaderek, ul. Domaniewska 48, piętro 10 od poniedziałku do piątku w godzinach 9.00-17.00

mariusz.wiaderek@saykids.pl

§ 1

Na początek kilka definicji, które ułatwią Wam zrozumienie treści tego dokumentu

Krzywdzenie dziecka to każde zachowanie względem dziecka, które narusza jego prawa, swobodę, dobra osobiste i zakłóca jego rozwój.

Wyróżnia się następujące, podstawowe formy krzywdzenia:

Przemoc fizyczna to każde zachowanie, którego celem jest zadanie fizycznego bólu, uszkodzenie ciała, pogorszenie stanu zdrowia np. bicie kopanie, szturchanie, popychanie.

Przemoc psychiczna wobec dziecka. Jest to przewlekła, niefizyczna, szkodliwa relacja pomiędzy dzieckiem, a osobą dorosłą, której dziecko ufa. Do przemocy psychicznej zaliczamy m.in.:

- zaniedbywanie dziecka i niedostrzeganie jego potrzeb
- wrogość, obwinianie, ocenianie, odrzucanie,
- lekceważenie indywidualności dziecka,
- demoralizację,
- dopuszczanie do sytuacji, w których dziecko jest świadkiem przemocy.

Przemoc seksualna wobec dziecka (wykorzystywanie seksualne dziecka), ale również takie zachowania jak np. ekshibicjonizm, prowadzenie rozmów o treści seksualnej, zachęcanie do pornografii, uwodzenie. dotykanie dziecka, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy, stosunek seksualny. Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem przed ukończeniem 15 roku życia jest przestępstwem.

Personel- zespół pracowników w Placówce medycznej w tym: pracownicy rejestracji, lekarze, fizjoterapeuci, pielęgniarki, technicy, masażyści

Podmiot medyczny zwany także Podmiotem- Podmiot leczniczy SayKids Spółka Akcyjna

§ 2

Na czym polegają zasady bezpiecznych relacji personel–dziecko

1. Personel podmiotu zna i stosuje zasady bezpiecznych relacji personel–dziecko.
2. Personel działa dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.
3. Personel traktuje dziecko z szacunkiem i podmiotowo.
4. Personel nie stosuje wobec dziecka przemocy.
5. Personel nie nawiązuje z dzieckiem jakichkolwiek relacji o charakterze seksualnym czy romantycznym.
6. Każdy członek personelu w kontakcie z dzieckiem:
 - a) przedstawia się i mówi, kim jest, jaka jest jego rola w opiece nad pacjentem;

- b) komunikuje się z dziećmi w sposób życzliwy i cierpliwy, okazuje empatię i dobrą wolę w rozmowie;
- c) zachowuje uczciwość i dobre intencje;
- d) przekazuje dziecku informacje w sposób dostosowany do jego wieku, przy użyciu prostego języka; informuje o tym, co robi i co się z nim dzieje/będzie dziać; sprawdza, czy dziecko rozumie, co się będzie działo i jakie będą skutki działań medycznych lub terapeutycznych;
- e) upewnia się, czy dziecko wie, że może zawsze zadawać pytania członkom personelu;
- f) zwraca się do dziecka po imieniu w formie preferowanej przez dziecko, respektuje jego tożsamość i ekspresję.
- g) korzysta z alternatywnych form komunikacji z dzieckiem, które tego potrzebuje;
- h) zachowuje wrażliwość kulturową, szanuje i równo traktuje każde dziecko bez względu na jego wiek, na jakiekolwiek cechy, w tym specjalne potrzeby, niepełnosprawność, rasę, płeć, religię, kolor skóry, pochodzenie narodowe lub etniczne, język, stan cywilny, orientację seksualną, stan zdrowia, wiek, zdolności, przekonania polityczne lub status społeczny.

§ 3

Pamiętajcie, że macie prawo do prywatności w zakresie leczenia

1. Każdy członek personelu ma obowiązek szanować prawo dziecka do prywatności. Należy poinformować dziecko o tym, że ma prawo do poufności ze strony personelu medycznego.
2. W trakcie badania należy, w miarę możliwości zapewnić, że podczas badania dziecka obecny jest rodzic, opiekun dziecka lub inna osoba bliska wskazana przez dziecko, chyba że dziecko sobie tego nie życzy.
3. Omawiając sytuację zdrowotną dziecka i podejmując decyzje dotyczące dziecka, należy traktować je podmiotowo i zwracać się bezpośrednio do dziecka.
4. Należy respektować prawo pacjentów, którzy ukończyli 16 lat, do współdecydowania o własnym zdrowiu oraz metodach leczenia i otrzymywania pełnych informacji w tym zakresie.

5. Podczas czynności pielęgnacyjnych, higienicznych, kontakt fizyczny z dzieckiem należy ograniczyć do czynności niezbędnych, adekwatnych do wieku i rozwoju dziecka i przeprowadzać je dbając o komfort pacjenta i z poszanowaniem jego godności i intymności. Należy zawsze uprzedzać o swoim działaniu, pytać o zgodę opiekuna dziecka lub samo dziecko. Podczas badania medycznego należy odstępować ciało dziecka partiami. W trakcie badania dziecku powinien towarzyszyć opiekun lub inna osoba z personelu, chyba że dziecko sobie tego nie życzy
6. Kontakt fizyczny z dzieckiem niezwiązany z udzielaniem świadczenia medycznego czy pielęgnacją może odbywać się wyłącznie za zgodą dziecka i zgodnie z jego potrzebą. Przed przytuleniem, pogłaskaniem czy wzięciem dziecko na kolana, aby np. je pocieszyć lub uspokoić, należy zapytać je, czy tego potrzebuje.
7. W przypadku pracy z dzieckiem, które doświadczyło krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania należy zachować ostrożność i dystans w celu ochrony dziecka. Zawsze należy tłumaczyć dziecku jakie i dlaczego stawiamy granice.
8. Należy uszanować trudne emocje dziecka związane z pobytem w podmiocie medycznym, jego prawo do zmiany nastroju, zmiany zdania oraz potrzebę oswojenia się z nową sytuacją i miejscem.
9. Każde dziecko ma prawo, aby opiekunowie towarzyszyli mu podczas leczenia zawsze gdy tego potrzebuje.
10. Należy poinformować dziecko i opiekunów o zasadach obowiązujących w podmiocie i podkreślać znaczenie ich przestrzegania dla komfortu wszystkich pacjentów.

§ 4

Gdzie i w jakich godzinach powinno dochodzić do spotkań pacjenta z personelem

1. Członek personelu powinien kontaktować się z dzieckiem:
 - a) w celach związanych z leczeniem
 - b) w godzinach pracy podmiotu i na jego terenie
2. Jeżeli po godzinach pracy podmiotu zachodzi konieczność:

- a) nawiązania kontaktu z dzieckiem lub jego opiekunem należy to zrobić przy wykorzystaniu służbowego e-maila albo telefonu służbowego.
 - b) spotkania z dzieckiem - może to nastąpić po wyrażeniu zgody przez opiekuna dziecka i należy niezwłocznie powiadomić o tym kierownictwo podmiotu.
3. W przypadku, gdy z uwagi na bezpieczeństwo dziecka uzasadnione jest, aby dziecko miało możliwość kontaktu z członkiem personelu poza godzinami jego pracy i poza służbowymi kanałami komunikacji, w sytuacji gdy dziecko nawiąże taki kontakt, każdorazowo osoba ta ma obowiązek odnotować to w formie notatki służbowej i poinformować przełożonego/osobę odpowiedzialną za ochronę dziecka.

§ 5

Jak powinien zachować się personel, kiedy dojdzie do skrzywdzenia dziecka

1. Jeżeli dziecko zostanie skrzywdzone powinno otrzymać możliwość wypowiedzenia się i przedstawienia swojego zdania
 - a) należy wyrazić swoją troskę i zapewnić, że wierzy się w jego słowa
 - b) zapewnić dziecko, że dobrze zrobiło podejmując rozmowę
 - c) wyjaśniać dziecku, że nie jest winne zaistniałej sytuacji;
 - d) jednoznacznie podkreślić, że każda forma przemocy jest zła i niedopuszczalna
 - e) należy odpowiednio poinformować dziecko, kto i jak zajmie się sprawą, w tym udzielić mu informacji, że podjęte zostaną działania zapewniające mu bezpieczeństwo.

§ 6

Zachowania, które są niedopuszczalne przez personel

1. Personelowi Przychodni nie wolno:
 - 1) nawiązywać z dzieckiem relacji o charakterze seksualnym ani romantycznym;
 - 2) proponować dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych, substancji psychoaktywnych, jak również używać ich w obecności dzieci w czasie pracy;
 - 3) oglądać treści erotycznych i pornograficznych;

- 4) filmować, nagrywać, robić zdjęć do celów prywatnych. Dozwolone jest to tylko dla celów dokumentacji medycznej, naukowych lub dydaktycznych, po uzyskaniu zgody rodzica lub opiekuna i dziecka;
- 5) przyjmować pieniędzy lub prezentów od dziecka i jego opiekuna;
- 6) składać dziecku nieprzyzwoitych, niestosownych propozycji;
- 7) używać wulgarnych słów, gestów i żartów, obrażać, używać przemocy psychicznej takiej jak: zastraszanie, przymuszanie, groźby;
- 8) stosować przemoc fizyczną wobec dziecka tj: bicie, szturchanie, popychanie, wiązanie, izolowanie w zamkniętych pomieszczeniach;
- 9) wyręczać dzieci w czynnościach higienicznych, które mogą wykonywać samodzielnie bez nadzoru np. korzystanie z toalety;
- 10) zawstydząć, upokarzać, lekceważyć, obrażać dziecka, krzyczeć na dziecko;
- 11) zapraszać dziecka do swojego mieszkania, spotykać się z nim poza godzinami pracy lub utrzymywać relacje prywatne, również poprzez kontakty telefoniczne, mailowe lub media społecznościowe;
- 12) angażować lub zachęcać dziecka do jakiegokolwiek działalności niezgodnej z prawem lub stwarzającej zagrożenie dla dziecka;
- 13) lekceważyć zgłaszanych przez dziecko sygnałów, w których prosi ono o pomoc.

§ 7

Wykaz instytucji oraz telefonów zaufania, gdzie możecie szukać pomocy

Nazwa instytucji/organizacji oraz adres	Telefon kontaktowy
Ośrodek Pomocy Społecznej Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy ul. Fałęcka 10, 00-775 Warszawa	22 849 44 66
Specjalistyczna poradnia rodzinna psychologiczno-pedagogiczna ul. Mińska 1/5 w Warszawie ppp4@edu.um.warszawa.pl	22 810 20 29
Ośrodek Wczesnej Interwencji ul. Pilicka 21 w Warszawie	22 84 06 37

Poradnia ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie Warszawski Ośrodek Interwencji Kryzysowej Ul. Antoniego Józefa Madalińskiego 45/47, 02-544 Warszawa	667 833 400
Warszawski Ośrodek Interwencji Kryzysowej – punkt interwencyjny Pl. Dąbrowskiego 7 punkt.interwencyjny@woik.waw.pl	535430902
Poradnia Psychologiczna dla Dzieci i Młodzieży SZPZLO Warszawa-Ochota ul. Stanisława Skarżyńskiego 1, 02-377 Warszawa	228228335
Ośrodek Środowiskowej Opieki Psychologicznej i Psychoterapeutycznej dla Dzieci i Młodzieży ul. Styrska 44 w Warszawie	22 810 80 78
Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie "Niebieska Linia", połączenie jest bezpłatne, możliwe całodobowo, 7 dni w tygodniu, przez cały rok (także w święta) lub napisz maila na adres: niebieskalinia@niebieskalinia.info	800120002
Poradnia telefoniczna Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie "Niebieska Linia" IPZ PTP, czynna w godzinach 12.00 - 18.00. Opłata za połączenie jest zgodna z taryfą operatora osoby dzwoniącej lub napisz maila na adres: poradnia@niebieskalinia.pl	22 668 70 00
Policyjny Telefon Zaufania ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, od poniedziałku do piątku w godzinach od 9.30 do 15.30 (połączenie bezpłatne). Pod tym numerem telefonu można uzyskać wsparcie w sytuacji przemocy w rodzinie. Specjaliści obsługujący linię	800120226

udzielają informacji na temat procedury "Niebieskiej Karty"	
Dziecięcy telefon zaufania Rzecznik Praw Dziecka	800 12 12 12
Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży	116111

Zespół SayKids